

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6S/58/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7018200515
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Tkáč
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7018200515.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tkáča a členov senátu JUDr. Tatiány Sabadošovej a JUDr. Mareka Kotoru, v právnej veci žalobcu N.. L. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, XXX XX U. L., proti žalovanému Centrum právnej pomoci, Kancelária Prešov, Masarykova 10, 080 01 Prešov, v konaní o správnej žalobe o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. KaPO 4N 4921/2018, ČRZ: 35346/2018 zo dňa 15.03.2018 takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a** .

II. Účastníkom právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalovaný rozhodnutím KaPO 4N 4921/2018, ČRZ: 35346/2018 zo dňa 15.03.2018 ako príslušný správny orgán podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov podľa § 10 ods. 5 a § 11 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (v ďalšom texte aj: „zákon o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi“) nepriznal žalobcovi nárok na poskytovanie právnej pomoci o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci od Ministerstva spravodlivosti SR v konaní vedenom na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 2 ECdo/16/2017 o vymoženie 20.811,91 Eur (676.979,70 Sk) s prísl. ako aj uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1Er/2577/2001 zo dňa 25.03.2011 a uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 14CoE/83/2011-251 zo dňa 30.12.2011, ktoré mu predchádzali.

2. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol, že dňa 17.01.2018 bola centru doručená žiadosť žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci v konaní pred súdom v právnej veci o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci od Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, a to v konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 2 ECdo/ 16/2017 o vymoženie 20.811,91 Eur s prísl. a v konaniach, ktoré mu predchádzali.

3. Konštatoval, že vo veci právneho sporu, s ktorým sa žiadateľ obrátil na centrum, je daná pôsobnosť centra, keďže ide o občianskoprávnu vec. Žalobca na preukázanie skutkového stavu a opodstatnenosti nároku žalovanému predložil: uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 1 Er/2577/2001-207 zo dňa 25.03.2011 o vymoženie 20.811,91 Eur s prísl. bez vyznačenej právoplatnosti; odvolania proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 1Er/2577/2001-207 zo dňa 25.03.2011 o vymoženie 20.811,91 Eur s prísl. zo dňa 12.04.2011, uznesenia Krajského súdu v Košiciach č. k. 14 CoE/82/2011-251 zo dňa 30.12.2011 o vymoženie 20.811,91 Eur s prísl. bez vyznačenej právoplatnosti;

dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 14CoE/82/2011-251 zo dňa 30.12.2011 o vymoženie 20.811,91 Eur s prísl. zo dňa 06.03.2012; uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 ECdo 16/2017 zo dňa 31.10.2017 o vymoženie 20.811,91 Eur bez vyznačenej právoplatnosti.

4. Citujúc ust. § 3, § 4 ods. 1, § 5 ods. 1, 2, 3 a § 6 ods. 1 až 3 zákona č. 514/2003 Z. z. uviedol, že podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 74/2013 zo dňa 07.02.2013: „Pokiaľ ide o § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., nezákonným rozhodnutím podľa tohto ustanovenia môže byť aj rozhodnutie súdu. Ako podmienku uplatnenia zodpovednosti za škodu uvedené ustanovenie predpokladá, že predmetné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Právoplatné súdne rozhodnutia v zákonom predpokladaných prípadoch možno zrušiť na základe mimoriadnych opravných prostriedkov (dovolania, mimoriadneho dovolania), ale aj prostredníctvom sťažností podanej ústavnému súdu. Z uvedeného je zrejmé, že aj vo vzťahu k súdnym rozhodnutiam zrušenie alebo zmena rozhodnutia všeobecného súdu podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., je nevyhnutná pre úspešné uplatnenie nároku zo zodpovednosti za škodu. Ústavný súd sa v tejto súvislosti stotožňuje s konštatovaním krajského súdu, že predmetný rozsudok okresného súdu nebol zmenený ani zrušený ani na základe odvolania a ani na základe dovolania. Znamená to, že nebola splnená zákonom ustanovená podmienka v § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.“ Poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 11C/23/2005 zo dňa 01.12.2005: „Podľa názoru súdu nestačí len všeobecne poukázať na to, že orgány štátu nepostupovali v súlade so zákonom. Nesprávny úradný postup musí byť konkrétny a musí byť presne pomenovaná činnosť, ktorá bola v rozpore s ustanoveniami konkrétneho zákona.“

5. Žalovaný ďalej citoval, že v žiadosti žiadateľ uviedol: „V tejto právnej veci exekučného konania ide o účelovo spôsobenú škodu na nehnuteľnosti objektu J. P. ohodnoteného spoluvlastníkom na sumu 5,300,000 SK na účel úveru, a v exekučnom konaní podhodnotená z vyššie uvedenej sumy na sumu 2,650,00 (pozn. asi chybný údaj - chyba 0) Eur, čím došlo zo strany štátu (znalcov), ktorí vyhotovovali znalecké posudky ku značnej škode, ako aj ku škode a rozporu pri kúpe nehnuteľnosti (kúpna zmluva).“

6. Žalovaný uviedol, že z obsahu žiadosti je zrejmé, že žiadateľ označil ako za potenciálneho škodcu štát a preto na túto vec žalovaný nazerá ako na právnu vec týkajúcu sa zodpovednosti štátu za rozhodnutia súdov, ktorými boli de iure schválené prevody (udelený príklep súdu) nehnuteľného majetku v exekučnom konaní - exekučná dražba nehnuteľností na podklade znaleckého posudku (Exekútorický úrad L., Y. T. X., B. U. Q. XX, L., Z. Q.). Z predložených dokladov a vyjadrení žiadateľa vyplýva, že od štátu - Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky chce žiadať o náhradu škody vo výške 84.752,112 Eur € s prísl. spôsobenej pri výkone verejnej moci, a to konkrétne uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 ECdo 16/2017 a rozhodnutiami vydanými v konaniach, ktoré mu predchádzali. Žiadateľ mal za to, že toto rozhodnutie je nezákonné a dochádza ním k porušovaniu zákona.

7. Žalovaný konštatoval, že z dokladov predložených žiadateľom vyplýva, že uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 1Er/2577/2001-207 o vymoženie 20.811,91 Eur s prísl. zo dňa 25.03.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.02.2012 boli námietky žiadateľa ako povinného proti udeleniu príklepu dražby označených nehnuteľností zamietnuté ako oneskorene podané a schválený príklep udelený vydražiteľovi H. J.. Žiadateľ sa proti tomu uzneseniu odvolal, avšak Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 14CoE/83/2011-251 zo dňa 30.12.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.02.2012, odmietol námietky povinného proti udeleniu príklepu a potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o schválení príklepu ako vecne správne. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žiadateľ dovolanie spísané a podané žiadateľom. Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením (ako súd prvej inštancie) č. k. 1 Er 2577/2001-268 z 09. marca 2012 uložil povinnému (žiadateľovi), aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia odstránil vady dovolania tak, že predloží plnomocenstvo udelené advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní. Centrum právnej pomoci, kancelária Prešov na žiadosť súdu reagovalo listom z 08. februára 2017, v ktorom uviedlo, že rozhodnutím centra sp. zn. 2N 1 772/12-1401/16-KaPO zo 04. apríla 2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28. apríla 2016 bola na zastupovanie žiadateľa/povinného, určená advokátka JUDr. J. V.. Centrum právnej pomoci ďalej uviedlo, že podľa informácií od advokátky z 01. februára 2017 žiadateľ advokátku v predmetnej veci nekontaktoval a teda nedošlo k uzavretiu dohody o poskytovaní právnej pomoci a ani k udeleniu plnomocenstva na zastupovanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa listom z 08. septembra 2017 obrátil na Centrum právnej pomoci, kancelária Prešov opätovne so žiadosťou, či sa dovolateľ obrátil so

žiadosťou o ustanovenie advokáta v predmetnej veci na Centrum právnej pomoci a či jeho žiadosti bolo vyhovené. Centrum právnej pomoci, kancelária Prešov listom z 11. septembra 2017 Najvyššiemu súdu SR oznámilo, že rozhodnutím Centra právnej pomoci, kancelárie Prešov, sp. zn. 2N 1772/12-3369/18-KaPO zo 17. februára 2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť 20. marca 2017, bol žiadateľovi - N.. L. X. (povinnému) odňatý nárok na poskytovanie právnej pomoci v dovolacom konaní pred súdom na základe dovolania spísaného žiadateľom podaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 14 CoE 81/2011-251 zo dňa 30.12.2011. Vzhľadom na to, že dovolateľ nebol v dovolacom konaní zastúpený v zmysle § 429 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) hoci bol na odstránenie tohto procesného nedostatku vyzvaný, tak Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 2 ECdo 16/2017 zo dňa 31.10.2017 dovolanie povinného odmietol podľa § 447 písm. e) CSP pre nesplnenie podmienok dovolacieho konania. Týmto rozhodnutím s vyznačenou doložkou právoplatnosti Centrum nedisponuje, aj napriek skutočnosti, že žiadateľ bol výzvou na doplnenie údajov k žiadosti o poskytnutie právnej pomoci, sp. zn. IN 4921/2018, ČRZ: 11611/2018 zo dňa 26.01.2018, sp. zn. 1N 4921/2018, ČRZ: 11611/2018, vyzvaný na doloženie rozhodnutia s vyznačením doložky právoplatnosti. Ani po dopytoch centra na informačnú kanceláriu príslušného súdu, sa dátum nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia nepodarilo zistiť.

8. Žalovaný konštatoval, že z predložených dokladov nevyplýva, že by došlo k zrušeniu alebo zmene rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 ECdo 16/2017 zo dňa 31.10.2017, v prípade ktorého je otázne, či vôbec ide o právoplatné rozhodnutia (právoplatnosť ako jedna z podmienok pre uplatnenie nároku na náhradu škody v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.) Krajského súdu v Košiciach č. k. 14CoE/83/2011-251 zo dňa 30.12.2011 alebo Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 1 Er/2577/2001-207 zo dňa 25.03.2011 pre ich nezákonnosť. Subjektívny názor žiadateľa, že rozhodnutie je nezákonné, nezakladá automaticky objektívnu nezákonnosť rozhodnutia. Uviedol, že navyše žiadateľ ani nekonkretizoval v rozpore, s ktorými ustanoveniami konkrétneho zákona majú byť predmetné rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené teda žalovaný dospel k záveru, že nebola splnená podmienka podľa § 6 zákona č. 514/2003 Z. z., ktorá vyžaduje zrušenie alebo zmenu rozhodnutia, ktorým malo dôjsť ku vzniku škody z dôvodu jeho nezákonnosti príslušným orgánom, v tomto prípade súdom. Žiadateľ teda nepreukázal splnenie základnej podmienky pre uplatnenie si nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, a to existencie rozhodnutia príslušného orgánu o zmene alebo zrušení rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2ECdo 16/2017 zo dňa 31.10.2017, rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach č. k. 14CoE/83/2011-251 zo dňa 30.12.2011 alebo rozhodnutia Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 1 Er/2577/2001-207 zo dňa 25.03.2011 pre ich nezákonnosť. Vychádzajúc z uvedeného malo centrum za to (už pri bežnom/jednoduchom právnom posúdení), že právna vec, s ktorou sa žiadateľ obrátil na centrum je z vyššie uvedených dôvodov zrejme bezúspešná, čím žiadateľ nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc. Nesplnenie hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci má za následok negatívne rozhodnutie o nároku na poskytovanie právnej pomoci. Z dôvodu nutnosti kumulatívneho splnenia zákonom stanovených podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc, sa žalovaný s ohľadom na vyššie uvedené splnením ďalších podmienok nezaoberalo.

9. Včas podanou správnu žalobou zo 07.05.2018 (doručenou Krajskému súdu v Košiciach 14.05.2018) žalobca žiadal preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného Centra právnej pomoci, kancelária Prešov zo dňa 15.03.2018 č. KaPO 4N 4921/2018, ČRZ: 35346/2018, toto rozhodnutie v celom rozsahu zrušiť ako nezákonné a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň žiadal priznať úplnú náhradu trov konania. Navrhol vykonať dôkazy v zmysle žaloby a žiadal o nariadenie pojednávania vo veci.

10. V žalobe zdôraznil, že sa podanou správnu žalobou v zákonnej lehote podľa § 177 ods.1 a nasl. Správneho súdneho poriadku domáha ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy tvrdiac, že ako účastník administratívneho konania bol rozhodnutím orgánu verejnej správy (žalovaného) ukrátený na svojich právach alebo právom chránených záujmoch (§ 178 ods. 1 SSP). Uviedol, že má za to, že v právnej veci, s ktorou sa ako žiadateľ obrátil na Centrum - žalovaného jeho právo podľa ust. § 6 ods. 1 zákona č.327/2005 Z. z. je oprávnené, spĺňa podmienky podľa ust. § 6 ods. 2 zákona č.327/2005 Z. z., a nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu (§ 8 zákona č. 327/2005 Z. z.). Poukázal na to, že žalovaný svoje rozhodnutie odôvodňuje ust. § 3, 4, 5, 6 zákona č. 514/2003 Z. z., avšak splnenie podmienky podľa ust. § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. aj v zmysle odôvodnenia napadnutého rozhodnutia sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa a tvrdil, že v tejto veci s poukazom na cit. ust. zákona sa jedná o prípad ďaleko závažnejší hodného osobitného zreteľa.

11. Žalobca uviedol, že uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1Er/2577/2001 zo dňa 25.03.2011 a uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 14CoE/83/2011-251 zo dňa 30.12.2011 dáva celý rad dôvodov o tom, že právo nebolo judikované zákonným spôsobom. K tvrdeniu žalovaného v napadnutom rozhodnutí o tom, že je zrejme, že aj vo vzťahu k súdnym rozhodnutiam zrušenie alebo zmena rozhodnutia všeobecného súdu podľa § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., je nevyhnutné pre úspešné uplatnenie nároku zo zodpovednosti za škodu a poukazuje, že Ústavný súd sa v tejto súvislosti stotožňuje s konštatovaním krajského súdu, že predmetný rozsudok okresného súdu nebol zmenený ani zrušený ani na základe odvolania a ani na základe dovolania a tak nebola splnená zákonom stanovená podmienka podľa § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. uviedol, že je potrebné súčasne konštatovať, že dovolanie bolo odmietnuté na základe (podklade) zavádzania Najvyššieho súdu SR, klamstva a podvodu žalovaného. Žalobca ďalej konštatoval, že žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uvádza na str. 5, počnúc 3. odsekom a pokračovaním na str. 6, že z predložených dokladov vyplýva nasledujúci právny a skutkový stav, avšak v skutočnosti ide „o polopravdu, neskutočný a neprávny stav a v tom je merito klamstva, zavádzania a podvodu Centra!“

12. Žalobca ďalej v bode 4.6. žaloby uviedol:

„Centrum na str.5, počnúc 3. odstavcom, a pokračovaním na str. 6 odôvodnenia rozhodnutia uvádza, že z predložených dokladov vyplýva nasledujúci právny a skutkový stav.

V skutočnosti ale ide polopravdu, neskutočný a neprávny stav! A v tom je merito klamstva, zavádzania a podvodu Centra! Centrum účelovo zatajilo (Najvyššiemu súdu SR), zatajuje a obchádza (účelovo) aj v tomto rozhodnutí, že :

- najprv Rozhodnutím sp. zn. 2N 1772/12, Er.č. 395/13 zo dňa 1. februára 2013 nepriznáva nárok na poskytovanie právnej pomoci Ing. Petrovi Berkovi vo veci dovolania voči uzneseniu KS v Košiciach č.k. 14CoE/83/2011-251, ktorým KS v Košiciach odmietol námietky povinného proti udeleniu príklepu a potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku a schválení príklepu udeleného vydražiteľovi H. J. (Pre „údajnú zrejmu bezúspešnosť“).

- Proti tomuto rozhodnutiu Centra (2N 1772/12), bolo podané: Odvolanie na KS v Košiciach, podaním zo dňa: 11.3.2013, 25.5.2013 a 16.6.2013 (Vid'!)

- Krajský súd v Košiciach, rozhodnutím sp. zn. 4Sp/9/2013-39 zo dňa 28. októbra 2013 potvrdil rozhodnutie odporcu č. 2N1772/12 zo dňa 01.02.2013 (JUDr. Jozef Kuruc, samosudca KS v Košiciach)

- Žiadateľ (oprávnená osoba) podaním zo dňa 4.12.2013, podala: odvolanie proti rozsudku KS - v Košiciach, sp. zn. 4Sp/9/2013 zo dňa 28.októbra 2013. (Vid'!)

- Najvyšší súd SR, rozhodnutím sp. zn. 7Sžo/13/2014 zo dňa 24.septembra 2015 (JUDr. Zdenka Reisenauerová, preds.senátu), rozsudok KS v Košiciach z 28.októbra 2013, č.k. 4Sp/9/2013-39 mení tak, že napadnuté rozhodnutie odporcu z 1. februára 2013, sp. zn. 2N/1772/12 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie. (Vid'!)

- Po tomto Centrum rozhodnutím sp. zn. 2N 1772/14-1401/16- KaPO, R.Z. 1651/2016 zo dňa 11. januára 2016, priznáva nárok na poskytovanie právnej pomoci a určuje advokátku T.. L. O. („naraz spĺňa podmienky priznania nároku, a vec už nie je zrejme bezúspešná“!!)

- Vzápätí ale rozhodnutím sp. zn. 2N 1772/12 -1401/16 - KaPO, R.Z. 21248/2016 zo dňa 04. apríla 2016, mení rozhodnutie Centra sp. zn. 2N 1772/12 - 1401/16 - KaPO zo dňa 11.01.2016, a na zastúpenie oprávnenej osoby určuje advokátku: Y.. J. V.Ú. (Vid',- aj Poučenie!)

- Oprávnená osoba (žiadateľ N.. L. X.), podaním zo dňa 4.5.2016 vyjadril písomný nesúhlas s rozhodnutím sp.zn. 2N 1772/12 - 1401/16-KaPO R.Z. 21248/2016 zo dňa 4.4.2016 (Vid'!) - išlo o svojvoľné, účelové rozhodnutie sa „starostlivo“ - vytypovanou advokátkou!!! (Y.. J. V.)

- Podľa „zaužívaného scenára“ - centrum vydalo rozhodnutie sp. zn. 2N 1772/12 - 3369/17-KaPO, R.Z. 11274/2017 zo dňa 17. februára 2017, kde: odníma nárok na poskytovanie právnej pomoci!!!

Centrum v rozhodnutí neuvádza nesúhlas s rozhodnutím sp. zn. 2N1772/12-1401/16-KaPO, R.Z. 201248/2016 zo dňa 4.4.2016, teda so zmenou advokáta!

- Oprávnená osoba - N.. L. X., podaním zo dňa 25.3.2017, podal na KS- v Košiciach: Žalobu o neplatnosť rozhodnutia Centra, sp.zn.: 2N 1772/12-3369/17-KaPO, R.Z.11274/2017 zo dňa 17. februára 2017. (vid' žaloba!!)

- Táto právna vec (žaloba) a preskúmanie zákonitosti rozhodnutia Centra č. 2N 1772/12-3369/17-KaPO, RZ. 11274/2017 zo dňa 17.02.2017 bola (je) vedená na KS v Košiciach pod sp. zn. 7S/38/2017-8.

- Žalovaný sa podaním zo dňa 22.11.2017, vyjadruje písomne Krajskému súdu v Košiciach k právnej veci sp. zn. 7S/38/2017!

- Najvyšší súd SR uznesením sp. zn.: 2ECdo/16/2017 zo dňa 31.októbra 2017 rozhodol tak, že Dovolanie odmieta. (Viď uznesenie NS SR)

Najvyšší súd uznesenie odôvodňuje oznámením Centra, že rozhodnutím sp.zn. 2N1772/12-3369/17-KaPO zo 17. februára 2017 bol N.. L. X. odňatý nárok na poskytnutie právnej pomoci v dovolacom konaní pred súdom na základe dovolania podaného proti uzneseniu KS v Košiciach z 30. decembra 2011 sp.zn. 14CoE 83/2011.

Podľa obsahu odôvodnenia uznesenia NS SR sp. zn. 2ECdo/16/2017 zo dňa 31.októbra 2017 je preukázané, že ide o predčasné, nezákonné uznesenie NS SR, vynesené v čase, keď správny KS v Košiciach o žalobe (preskúmanie zákonitosti rozhodnutia Centra sp. zn. 2N 1772/12-3369/17-KaPO zo dňa 17.02.2017) ešte vôbec vo veci nekonal (žaloba zo dňa 25.3.2017!)

Tak ako vždy! - vyvíja nezákonný nátlak, vo viacerých veciach prejedikuje výsledky konania Okresný súd Spišská Nová Ves - konajúca sudkyňa JUDr. Stanislava Semanová!

O žalobe zo dňa 25.3.2017 - NIKTO NEKONAL, ale Najvyššiemu súdu sa poskytujú promptne, obratom informácie, že rozhodnutím sp. zn. 2N1772/12-3369/17-KaPO zo dňa 17.2.2017 sa odňal nárok na poskytnutie právnej pomoci!?(ale ako?!, a akým spôsobom?!). Ide o MAFIÁNSKY SPÔSOB, aké bolo konanie na Okresnom súde Spišská Nová Ves od samého začiatku: justičný podvod, právne výpalníctvo, vydieranie, nebezpečné vyhrážanie, a ďalší arzenál - vedený a uplatňovaný kriminálnym spôsobom!!

- Na dôvažok, že ide o nezákonné uznesenie NS SR (2ECdo/16/2017 zo dňa 31.októbra 2017), svedčí aj uznesenie KS v Košiciach sp.zn. 7S/38/2017 zo dňa 21.februára 2018 (porovnať s uznesením NS SR 31. októbra 2017!), ktoré rozhodlo, že postupuje vec Krajskému súdu v Prešove ako súdu miestne príslušnému. (JUDr. Juraj Tymko, predseda senátu, JUDr. Tamara Sklenárová - člen senátu, JUDr. Pavol Tkáč - člen senátu.)

- Tak ako v celom rade! (vo viacerých veciach) možno očakávať, že KS - v Prešove postúpi vec na rozhodnutie a príslušnosti konať Najvyššiemu súdu SR, a ten rozhodne, že uznesenie KS v Košiciach zruší a vec prikáže vecne, a miestne príslušnému KS v Košiciach konať o žalobe zo dňa 25.3.2017.

NS SR už na základe informácii Centra rozhodol 31.októbra 2017! Toto nezákonné uznesenie NS SR, - je výsledok konania štvoruholníka: - Okresný súd Spišská Nová Ves, KS v Košiciach, Centrum, NS SR.“

13. Žalobca ďalej tvrdil, že v súvislosti s touto vecou mu vznikla ako žiadateľovi o právnu pomoc (oprávnenej osobe) obrovská škoda a ujma, preto sa oprávnene a zákonite obrátil opätovne na Centrum so žiadosťou. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je zmanipulované a zavádzajúce a vôbec z neho nevyplýva právny a skutkový stav ako uvádza, a preto nie je prekvapujúce („bolo očakávané“), nepriznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci. Vzhľadom na ním stručne uvedenú genézu veci je však toho názoru, že táto dáva dostatok dôvodov pre predmetnú žalobu v tejto veci proti rozhodnutiu žalovaného. K tvrdeniu žalovaného na strane 4 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, v ktorom žalovaný uvádza, že ide asi o chybný údaj - chyba 0, čím došlo zo strany štátu (znalcov), ktorú vyhotovovali znalecké posudky ku značnej škode ako aj ku škode o rozpore pri kúpe nehnuteľnosti (kúpna zmluva) žalobca uviedol, že ide o veľmi presný údaj, nechýba žiadna 0, a vo vyjadrení k výzve na doplnenie údajov k žiadosti o poskytnutie právnej pomoci (podané zo dňa 15.02.2018 je úplne presne uvedená predbežná výška škody. Tvrdil, že vzhľadom na to, že žalovaný, ktorý disponuje už tak obrovským množstvom materiálov, tak takéto odôvodňovanie jeho rozhodnutí, ako je to aj v tomto prípade, ho len usvedčuje zo zjavnej zaujatosti a neschopnosti objektívne posúdiť vec. Namietal, že rozhodnutie žalovaného je v celom rozsahu zmätočné a nepreskúmateľné, jeho odôvodnenie je absolútne nedostačujúce a nedáva zákonný podklad pre výrok rozhodnutia. Žalovaný týmto prezentuje obmedzenie (porušenie) práva na právnu pomoc, neumožnenie konať pred súdom a porušenie základných práv a slobôd. K argumentácii žalovaného ohľadom advokátky JUDr. Danice Holkovej uviedol, že „je to absolútne scestné, irelevantné, kto o tom bude ešte len konať v správnom súdnom konaní (sp.zn. 7S/38/2017) o tom Centrum účelovo zamlčuje a zatajuje. Ale to je jedna z „metód“ práce a rozhodovania Centra.“ Poukázal na to, že ak by dovolanie nespísal a nepodal on - žiadateľ, tak vzhľadom na obštrukcie, prietahy, podvody a klamstvá žalovaného, by ho nebolo možné vôbec podať v lehote. Skutočnosť, že žalobca - dovolateľ nebol v dovolacom konaní zastúpený v zmysle § 429 CSP je len zásluhou žalovaného. V tejto súvislosti poukázal na odôvodnenie uznesenia NS SR sp. zn. 2ECdo 16/2017 zo dňa 31.10.2017, ktorý jeho dovolanie ako povinného odmietol podľa § 447 písm. e) CSP, t.j. pre nesplnenie podmienok dovolacieho konania, čo „je vrchol demagógie Centra - právny „suterén“!!!“ Uviedol, že v tejto veci ide o subjektívny názor žalovaného a vôbec nie o zistený skutkový a právny stav. Žalobca tvrdil, že už z ním uvedeného možno vyvodiť záver, že už pri bežnom, jednoduchom právnom posúdení je žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného nezákonné, a právna vec, s ktorou sa ako žiadateľ obrátil na žalovaného z uvedených dôvodov, nie je zrejme

bezúspešná. Uviedol, že absurdnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného je v tom, že ho odôvodňuje vlastným, nezákonným, neprávoplatným rozhodnutím sp. zn. 2N 1772/12-3369/18 KaPO zo 17. februára 2017. Žalobca tvrdil, že žalovaný opätovne ignoruje rozsudok NS SR sp. zn. 7Sžo/13/2014 zo dňa 24. septembra 2015, v ktorom odôvodnení NS SR judikuje, že v prejednávanej veci žiadal navrhovateľ v správnom konaní vedenom u odporcu, priznanie nároku na právnu pomoc vo veci dovolania zo 6. marca 2012 voči uzneseniu KS v Košiciach z 30. decembra 2011, č.k. 14CoE/83/2011-251. Dá sa konštatovať, že žalovaný nemá absolútne jasno, kedy ide o zrejmu bezúspešnosť. Tvrdil, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V danom prípade navrhovateľ (oprávnená osoba) požiadal žalovaného (Centrum) o poskytnutie právnej pomoci vo veci dovolania, a teda vo veci, ktorej povaha vylučuje zrejmu bezúspešnosť sporu pre účely poskytnutia právnej pomoci podľa zákona o bezplatnej právnej pomoci. Rozhodnutie o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona o bezplatnej právnej pomoci, predstavuje obmedzenie práva na súdnu a inú právnu pomoc garantovaného Ústavou, preto je nanajvyš nevyhnutné brať do úvahy čl. 13 Ústavy tak, aby do tohto práva bolo zasiahnuté skutočne len v nevyhnutnej miere a v súlade so zákonom.

14. Pokiaľ ide o žalobné dôvody tak žalobca namietal, že napadnuté rozhodnutie žalovaného:

- vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 191 ods. 1 písm. c) SSP),
- je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov (§ 191 ods. 1 písm. d) SSP),
- zistenie skutkového stavu orgánu verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci (§ 191 ods. 1 písm. e) SSP),
- skutkový stav, ktorý vzal žalovaný - orgán verejnej správy, za základ napadnutého rozhodnutia, je v rozpore s administratívnymi spismi, alebo v nich nemá oporu (§ 191 ods. 1 písm. f) SSP),
- došlo k podstatnému porušeniu ustanovení v konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia (§ 191 ods. 1 písm. g) SSP).

15. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 31.12.2018 navrhol, aby správny súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Mal za to, že žalobcom napadnuté rozhodnutie o nepriznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci je zákonné a v celom rozsahu zotrval na skutkových a právnych záveroch, uvedených v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia. Uviedol, že postupuje v súlade s platnými právnymi predpismi a nárok na poskytovanie právnej pomoci je oprávnený žiadateľovi priznať až po tom, čo žiadateľ preukáže splnenie zákonných podmienok na jej poskytovanie, čo v danom prípade žiadateľ nepreukázal. Pripustil, že došlo k chybe v označení preskúmaného rozhodnutia, keď namiesto 1N došlo k zmene na 4N, ale uviedol, že toto číslo nemá vplyv na platnosť a záväznosť rozhodnutia, nakoľko ide len o interné označenie, ktorý z právnikov kancelárie príslušný spis vybavuje. V zmysle registratúrneho poriadku je záväzným číslom spisu číslo nasledujúce po označení 1N, resp. 4N, teda v predmetnom prípade 4921/2018.

16. K námietke žalobcu v bode 4.2 žaloby ohľadom nesprávnosti poučenia v napadnutom rozhodnutí a jeho rozpornosť s ust. § 181 ods. 1 Správneho súdneho poriadku uviedol, že ju považuje za irelevantnú, nakoľko zákon č. 327/2005 Z. z. má voči Správneho súdneho poriadku postavenie osobitného zákona (lex specialis), v zmysle ktorého je možné podať správnu žalobu proti rozhodnutiu o odňatí nároku do 15 dní odo dňa jeho doručenia (§ 14 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z.). Žalovaný k tvrdeniu žalobcu (na str. 6 žaloby) a to, že žalovaný robí obštrukcie uviedol, že sám žalobca svojim zvykom prebrať si poštovú zásielku na 18. deň od oznámenia a odosielať požadované doklady v posledný deň lehoty zbytočne naťahuje čas a spôsobuje tak prieťahy a zmeškanie lehôt. Ďalej žalovaný uviedol, že žalobca v bode 4.12 žaloby uviedol síce jej žalobné dôvody, ale nevysvetlil a ani nekonkretizoval, prečo je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné a nezrozumiteľné. Žalovaný namietal, že by existoval rozpor medzi zisteným skutkovým stavom a administratívnym spisom. Keďže žalobca napriek všetkým svojim tvrdeniam v žalobe neuviedol ani nedoložil žiadne rozhodnutie, ktorým by došlo k zrušeniu predmetných rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Okresného súdu Spišská Nová Ves a Krajského súdu v Košiciach, hoci bol na to vo výzve na doplnenie údajov zo dňa 26.01.2018 výslovne vyzvaný, má žalovaný za to, že skutkový stav bol posúdený správne. Taktiež žalobca neuviedol, k akému porušeniu akého ustanovenia o konaní pred orgánom verejnej správy malo dôjsť. Poukázal na to, že žalobca sa v žalobe nezmieňuje o žiadnom dôkaze, ktorý by spochybňoval správnosť záveru žalovaného o zrejmej bezúspešnosti sporu. Sám zákonodarca stanovil v zákone č. 327/2005 Z. z. ako jednu z kumulatívnych

podmienok na priznanie nároku, vylúčenie zrejmej bezúspešnosti sporu a žalovaný je preto povinný túto podmienku rešpektovať a skúmať.

17. Žalovaný na záver zdôraznil, že žalobu o náhradu škody spôsobenej orgánom verejnej moci, nemožno považovať za akýsi opravný prostriedok proti rozhodnutiam súdu, s ktorými žalobca nesúhlasí a ako si to zrejme žalobca vysvetľuje. O nezákonnosti rozhodnutia musí podľa zákona č. 514/2003 Z. z. rozhodnúť príslušný orgán, nemôže ísť o subjektívny názor žalobcu o tom, že rozhodnutie je nezákonné. Taktiež je nesprávna úvaha žalobcu v tom, že žaloba na náhradu škody proti Ministerstvu spravodlivosti SR je schopná zvrátiť nastolený právny stav. Rozhodnutie, ktorým sa žalobcovi nepriznáva nárok na právnu pomoc neznamená, že sa mu bráni v uplatňovaní jeho práv na súde, ale len to, že mu trovy advokáta neuhradí štát zo štátneho rozpočtu, ale musí si ich uhradiť sám z vlastných zdrojov. Priamo v čl. 46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky je uvedené: Podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon. Teda Ústava SR samotná „upozorňuje“ na to, že toto právo je viazané na určité podmienky a nie je neobmedzené.

18. Žalobca v replike zo dňa 04.06.2019 poukázal na to, že žalovaný sa vôbec nevyjadril k podanej správnej žalobe a vo svojom vyjadrení len vytýka vady správnej žaloby (čo má robiť správny súd). Podľa žalobcu konštatovanie žalovaného v bode 6/ jeho vyjadrenia k žalobe, je v značnom rozpore už s vydanými rozhodnutiami, ktoré toto tvrdenie vyvracajú a to, že správny orgán postupuje v súlade s platnými právnymi predpismi. Ak by tak postupoval, tak by nemohlo dôjsť ku škode v pracovnoprávnom spore, v ktorom sa jedná o 25 rokov mzdy, ako aj k škode pri exekúovaní nehnuteľnosti, ktorá bola ohodnotená znaleckým posudkom na 5,3 milióna SK a predaná za 2.650 eur z dôvodu, že žalovaný klamal NS SR o tom, že jeho rozhodnutie je právoplatné, pričom pravdou je, že sa vedie správne konanie, lebo bola podaná správna žaloba na Krajský súd v Košiciach. K tvrdeniu žalovaného, že žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok na priznanie právnej pomoci žalobca uviedol, že je to zásluhou žalovaného, ktorý zavádza, klame NS SR, čím spôsobuje značnú škodu a tak aj financie rodiny. Považoval za zarážajúce tvrdenie žalovaného v bode 10/ vyjadrenia a to z toho dôvodu, že vo viacerých správnych žalobách, o ktorých rozhodoval správny súd v Košiciach bolo vydané rozhodnutie a dostatočne uvedené porušenia ustanovení v konaní pred orgánom verejnej správy a aj dôkazy spochybňujúce správnosť záveru žalovaného o zrejmej bezúspešnosti. Uviedol, že tieto dôkazy a dôvody sú uvedené priamo na pojednávaní a to z toho dôvodu, že ak by ich mal všetky uvádzať podrobne a ešte aj porušenia ustanovenia, tak správna žaloba by bola oveľa rozsiahlejšia a náročnejšia na finančnú situáciu rodiny. Považoval za „šokujúce“ vyjadrenie žalovaného, že nepriznanie nároku na právnu pomoc neznamená, že sa mu bráni v uplatňovaní jeho práva na súde ale len to, že mu trovy advokáta uhradí štát zo štátneho rozpočtu, ale si ich musí uhradiť sám z vlastných zdrojov. K tomuto uviedol, že uisťuje žalovaného, že by si oveľa radšej zaplatil právneho zástupcu z vlastných zdrojov, ako by sa mal stále obracať na neho so žiadosťami a on určí advokáta s kontaktom na protistranu a tak spôsobí ďalšiu škodu, ktorá narastá. Ďalej uviedol, že žalovaný sa v každom svojom vyjadrení stavia do pozície silnejšieho, ktorý je platený štátom a nemá obmedzený prísun finančných prostriedkov, pričom u neho je to naopak. K tvrdeniu žalovaného ohľadom vybavovania a preberania zásielok v 18. deň od oznámenia uviedol, že dôvodom je skutočnosť, že denne preberá 8 až 9 listových zásielok s určenou lehotou, ktorú musí stihnúť a na ktoré sú tiež potrebné finančné prostriedky. Uviedol, že uisťuje žalovaného, že ide o zbytočné spôsobovanie preťahov, ale sú to následky toho, čo spôsobil sám žalovaný svojimi podobnými rozhodnutiami (vrátane tohto), ako aj určenými advokátmi, ktorí po podpísaní plnej moci začali obhajovať a hájiť protistranu, čím vznikla škoda a následne ďalšie kroky, ktoré si vyžadujú čas a aj finančné prostriedky a už vôbec zmeškanie lehôt. Namietal, že žalovaný sa aj v tomto súdnom konaní stavia do pozície súdu a nie žalovaného. Zotrval v celom rozsahu na svojich všetkých písomných podaniach, ako aj podanej žalobe a navrhol, aby súd rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

19. Žalovaný sa k podanej replike duplikou nevyjadril napriek tomu, že replika spolu s výzvou súdu mu bola doručená dňa 26.06.2019.

20. Správny súd v konaní podľa § 177 a nasl. SSP, rozhodujúc o všeobecnej správnej žalobe nariadil na deň 10.06.2021 vo veci pojednávanie, na ktoré sa dostavil osobne žalobca. Žalovaný sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti, avšak súhlasil aby bola vec prejednaná a rozhodnutá bez jeho prítomnosti.

21. Žalobca na pojednávaní zotrval na žalobe. Na spresnenie žalobných dôvodov uviedol, že čo sa týka odmietnutia jeho dovolania, tak išlo o hrubú manipuláciu zo strany žalovaného, kde žalovaný aj v tejto veci, ako aj vo veci, ktorá predchádzala tomuto súdному konaniu vedenej pod sp. zn. 7S/61/2018 žalovaný hrubým spôsobom zavádza, čo sa opakuje často a takéto zavádzanie sa stalo systémom práce žalovaného. Nepopieral, že k dôvodom odmietnutia dovolania bolo, že nebol procesne zastúpený. Na druhej strane, ale hneď ako mu bol odňatý nárok na poskytnutie právnej pomoci v súčinnosti s Okresným súdom Spišská Nová Ves, tak ihneď podal správnu žalobu na Krajský súd v Košiciach. Žalovaný ale oznámil Najvyššiemu súdu SR, že mu bola odňatá právna pomoc. Najvyšší súd SR toto neskúmal. V tejto súvislosti žalobca namietal aj postup podpredsedníčky Okresného súdu Spišská Nová Ves. Ďalej žalobca poukázal aj na ust. § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. s tým, že v jeho prípade sa jedná o prípad hodný osobitného zreteľa a toto mal vziať žalovaný do úvahy, čo však neučinil. Namietal, že žalovaný uvádza klamstvá na str. 4 napadnutého rozhodnutia pokiaľ ide o to, čo mal žalobca údajne uviesť vo svojej žiadosti. Žalobca podrobne opísal ako došlo k umelému navýšeniu hodnoty predmetnej nehnuteľnosti s tým, že podľa neho zo strany zúčastnených osôb došlo iba k podvodu. Žalobca žiadal, aby súd tieto mimoriadne okolnosti daného prípadu pri svojom rozhodovaní zhodnotil a keďže Okresný súd Spišská nová Ves je organizačnou zložkou štátu a tieto veci sa dostali až na Najvyšší súd SR, kde sa v dovolacom konaní nemohol presadiť, kde Centrum právnej pomoci vždy zohráva kľúčovú úlohu. Zdôraznil, že sa jedná o veľmi vážnu vec, ktorá svojím rozsahom a dosahom zakladá dôvodné podozrenie z trestnej činnosti manipulácie s faktami a zavádzaním a podvádzaním Najvyššieho súdu SR. Tvrdil, že tu ide o prípad hodný osobitného zreteľa, a preto nie je potrebné splniť podmienky podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a považuje z týchto dôvodov svoju žiadosť o poskytnutie právnej pomoci za zákonnú a dôvodnú.

22. Správny súd na tomto pojednávaní postupoval podľa § 116 SSP a oznámil prítomným účastníkom konania, že rozsudok vo veci bude vyhlásený dňa 08.07.2021 o 10.15 hod. v pojednávacej miestnosti č. 201 na II. poschodí budovy Krajského súdu v Košiciach s tým, že prítomný žalobca vzal termín vyhlásenia rozsudku na vedomie a žalovanému bude toto oznámené na webovej stránke súdu podľa ust. § 137 ods. 4 SSP.

23. Po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj po oboznámení sa s úplným administratívnym spisom správneho orgánu súd dospel k záveru, že správna žaloba je nedôvodná a dňa 08.07.2021 vyhlásil rozsudok, ktorým túto podľa § 190 SSP zamietol.

24. Podľa § 2 ods. 1 a 2 zákona SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

25. Podľa § 6 ods. 2 písm. a) SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách.

26. Podľa § 135 ods.1 SSP, na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

27. Podľa § 177 ods.1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

28. Podľa § 178 ods.1 SSP, žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

29. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zák. č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zák. č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej len „zákon o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi“), tento zákon sa vzťahuje na poskytovanie právnej pomoci:

- a) v občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach, rodinnoprávných veciach, v konaniach o oddlení podľa osobitného predpisu, v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v týchto veciach aj v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len „vnútroštátne spory“),
- b) v cezhraničných sporoch v občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach a v rodinnoprávných veciach,
- c) v azylových veciach, v konaní o administratívnom vyhostení a v týchto veciach aj v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky,
- d) oznamovateľovi protispoločenskej činnosti v konaniach súvisiacich s podaním oznámenia okrem trestného konania a konania o správnom delikte, a
- e) osobe, voči ktorej bola pozastavená účinnosť pracovnoprávneho úkonu podľa osobitného predpisu v konaniach súvisiacich s podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

30. Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona poskytovanie právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, na účely tohto zákona je právnou pomocou poskytovanie právnych služieb osobe oprávnenej podľa tohto zákona v súvislosti s uplatňovaním jej práv, ktoré zahŕňajú najmä právne poradenstvo, pomoc pri mimosúdnych konaniach, vrátane sprostredkovania riešenia sporov formou mediácie, spisovanie podaní na súdy, zastupovanie v konaní pred súdmi a vykonávanie úkonov s tým súvisiacich a úplné alebo čiastočné uhrádzanie nákladov s tým spojených.

31. Podľa § 6 ods. 1 zákona poskytovanie právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak:

- a) jej príjem nepresiahne 1,4 - násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslit' v peniazoch.

32. Podľa § 8 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremĺčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

33. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

34. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

35. Správny súd z obsahu súdneho ako aj obsahu administratívneho spisu konštatuje, že v preskúmvanej veci je spornou otázka posúdenia, či v právnej veci o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci od Ministerstva spravodlivosti SR, a to v konaní vedenom na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 2 ECdo/16/2017 o vymoženie 20.811,91 Eur (676.979,70 Sk) s prísl., ako aj uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1Er/2577/2001 zo dňa 25.03.2011 a uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 14CoE/83/2011-251 zo dňa 30.12.2011, ktoré mu predchádzali.

36. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu predloženého žalovaným vyplýva, že žalobca písomným podaním zo dňa 14.01.2018 doručeným žalovanému dňa 17.01.2018 označeným ako: „Žiadosť o určenie právneho zástupcu - advokáta v zmysle zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, vo veci žaloby proti Ministerstvu spravodlivosti, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, na podklade uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2ECdo/16/2017 zo dňa 31. októbra 2017.“ žiadal žalovaného o poskytnutie právnej pomoci vo veci náhrady škody, spôsobenej pri výkone verejnej moci od Ministerstva spravodlivosti SR, a to v konaní vedenom na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 2 ECdo/16/2017 o vymoženie 20.811,91 Eur

(676.979,70 Sk) s prísl., ako aj uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1Er/2577/2001 zo dňa 25.03.2011 a uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 14CoE/83/2011-251 zo dňa 30.12.2011, ktoré mu predchádzali. Z obsahu tohto podania nevyplýva zaslanie príloh a žiadne prílohy k podaniu ani pripojené nie sú. Žiadateľ požiadal o zaslanie tlačiva - formulára na vypísanie žiadosti o poskytnutie právnej pomoci. Keďže žiadosť nebola podaná na predpísanom tlačive a zároveň žiadateľ nepredložil žiaden doklad, preukazujúci splnenie podmienok na poskytovanie právnej pomoci, žalovaný ho vyzval písomnou Výzvou na doplnenie údajov k žiadosti o poskytnutie právnej pomoci zo dňa 26.01.2018 na doplnenie dokladov, údajov a vyjadrení, ktoré vo výzve podrobne špecifikoval a určil mu na to lehotu 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Žalobca zaslal žalovanému vyplnené tlačivo žiadosti o poskytnutie právnej pomoci spolu s požadovanými dokladmi a časťou požadovaných údajov a vyjadrení spolu so sprievodným listom zo dňa 15.02.2018, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 19.02.2018. V spise žalovaného sa nachádza aj záznam z telefonického rozhovoru uskutočneného žalovaným zo dňa 15.03.2018 s informačným centrom Okresného súdu Spišská Nová Ves, exekučné oddelenie, ktoré mu oznámilo, že rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 1Er/2577/2001-207 zo dňa 25.03.2011 nadobudol právoplatnosť dňa 10.02.2012, rozhodnutie odvolacieho súdu - uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 14CoE/83/2011-251 zo dňa 30.12.2011 nadobudlo právoplatnosť 10.02.2012 a pokiaľ ide o rozhodnutie dovolacieho súdu - Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 2 ECdo/16/2017 zo dňa 31.10.2017, tak na danom rozhodnutí nie je vyznačená doložka právoplatnosti. Následne žalovaný vo veci rozhodol preskúmaným rozhodnutím zo dňa 15.03.2018 číslo spisu: KaPO 4N 4921/2018, ČRZ: 35346/2018.

37. Správny súd zdôrazňuje, že ak podľa § 3 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, predmet žiadosti o nároku na poskytnutie právnej pomoci je v súlade s pôsobnosťou centra právnej pomoci, v konaní podľa zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi je pre priznanie nároku na poskytnutie takejto pomoci nevyhnutne potrebné preukázať, aby žiadateľ o právnu pomoc splnil kumulatívnym spôsobom všetky zákonom stanovené podmienky pre priznanie takéhoto nároku vyplývajúce predovšetkým z ust. § 4, § 6 ods. 1, § 6a a § 8 označeného zákona. Jednou z daných právnych podmienok je teda aj preukázanie skutočností, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu.

38. Je preto potrebné zdôrazniť, že Centrum, ako príslušný správny orgán, za účelom rozhodnutia o nároku fyzickej osoby na poskytnutie právnej pomoci sa musí otázkou zrejmej bezúspešnosti sporu zaoberať, pretože bez splnenia podmienky, že nejde o „zrejmu bezúspešnosť sporu“, nemožno požadovaný nárok na poskytnutie právnej pomoci priznať, aj keby splnil ďalšie dve podmienky (právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/36/2011 zo dňa 22. 08. 2012).

39. Ustanovenie § 8 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi nepredstavuje taxatívny výpočet skutočností, na ktoré musí odporca pri posudzovaní otázky zrejmej bezúspešnosti sporu prihliadať, avšak na konkrétne skutočnosti, ktoré sú v citovanom ustanovení výslovne uvedené, má centrum prihliadať vždy. Rozsah posúdenia zrejmej bezúspešnosti sporu je v kompetencii odporcu a závisí od okolností konkrétneho prípadu (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/36/2011 z 22. 08. 2012).

40. Z uvedeného vyplýva, že pre nenaplnenie požiadavky podľa § 6 ods. 1 písm. b/ zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi nestačí, že zrejmu bezúspešnosť sporu nemožno vylúčiť, ale je nevyhnutné, aby bezúspešnosť sporu žiadateľa bola taká jednoznačná, že je zrejma už na základe zbežného posúdenia veci. V opačnom prípade ide len o možnú bezúspešnosť sporu, ktorá sama o sebe nevyklučuje žiadateľa z nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa označeného zákona. Treba mať na zreteli, že rozhodovanie o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi predstavuje obmedzenie práva na súdnu a inú právnu pomoc garantovaného ústavou, preto je nanajvyš nutné brať do úvahy čl. 13 Ústavy tak, aby do tohto práva bolo zasiahnuté skutočne len v nevyhnutnej miere a vždy v súlade so zákonom.

41. Aj zákonodarca v dôvodovej správe k zák. č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi uviedol, že pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu, centrum prihliada len na formálne preskúmanie odôvodnenosti návrhu žiadateľa. Keďže by však nebolo žiaduce, aby zodpovedný orgán prejedikoval možný výsledok sporu z vecnej stránky a tým zasahoval do právomoci súdu, zamietnutie žiadosti o poskytnutie právnej pomoci z tohto dôvodu bude prijateľné iba v zrejmych

prípadoch, napr. uplynutie prekluzívnej lehoty (právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžo/55/2016 zo dňa 28. 03. 2018).

42. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že postup žalovaného pri vydávaní preskúmaného rozhodnutia bol v súlade so zákonom a aj samotné rozhodnutie žalovaného zodpovedá príslušným ustanoveniam zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi.

43. Z obsahu žalobcom predložených listinných dôkazov, ako aj z obsahu administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že zrejme bezúspešnosť sporu vo veci o poskytnutie právnej pomoci vo veci náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci od Ministerstva spravodlivosti SR, a to v konaní vedenom na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 2 ECdo/16/2017 o vymoženie 20.811,91 Eur (676.979,70 Sk) s prísl., ako aj uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1Er/2577/2001 zo dňa 25.03.2011 a uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 14CoE/83/2011-251 zo dňa 30.12.2011, ktoré mu predchádzali. V danej veci preto centrum nazeralo na vec žiadateľa ako na právnu vec týkajúcu sa zodpovednosti štátu za rozhodnutia súdov, ktorými boli de iure schválené prevody (udelený príklep súdu) nehnuteľného majetku v exekučnom konaní - exekučná dražba nehnuteľností na podklade znaleckého posudku (Exekútorský úrad L., JUDr. T. X., B.. U.. Q. XX, L., Z.. Q.). Z predložených dokladov a vyjadrení žiadateľa vyplýva, že od štátu - Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky chce žiadať o náhradu škody vo výške 84.752,112 Eur € s prísl. spôsobenej pri výkone verejnej moci, a to konkrétne uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 ECdo 16/2017 a rozhodnutiami vydanými v konaniach, ktoré mu predchádzali. Má za to, že toto rozhodnutie je nezákonné a dochádza ním k porušovaniu zákona.

44. Zo žiadateľom (žalobcom) predložených dokladov vyplýva nasledujúci právny a skutkový stav: Uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 1Er/2577/2001-207 o vymoženie 20.811,91 Eur s prísl. zo dňa 25.03.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.02.2012 boli námietky žiadateľa ako povinného proti udeleniu príklepu dražby označených nehnuteľností zamietnuté ako oneskorene podané a schválený príklep udelený vydražiteľovi H. J.. Proti tomuto uzneseniu sa žiadateľ odvolal, avšak Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 14CoE/83/2011- 251 zo dňa 30.12.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.02.2012 jeho námietky povinného proti udeleniu príklepu odmietol a potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o schválení príklepu ako vecne správne. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žiadateľ dovolanie spísané a podané žiadateľom. Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením (ako súd prvej inštancie) z 09. marca 2012 č. k. 1 Er 2577/2001-268 uložil povinnému, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia odstránil vady dovolania a to tak, že predloží plnomocenstvo udelené advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní. Centrum právnej pomoci, kancelária Prešov na žiadosť súdu reagovalo listom z 08. februára 2017, v ktorom uviedlo, že rozhodnutím centra sp. zn. 2N 1772/12-1401/16-KaPO zo 04. apríla 2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28. apríla 2016, bola na zastupovanie žiadateľa/povinného určená advokátka JUDr. J. V.. Centrum právnej pomoci ďalej uvádza, že podľa informácií od tejto advokátky z 01. februára 2017, žiadateľ advokátku v predmetnej veci nekontaktoval a teda nedošlo k uzavretiu dohody o poskytovaní právnej pomoci ani k udeleniu plnomocenstva na zastupovanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa listom z 08. septembra 2017 obrátil na Centrum právnej pomoci, kancelária Prešov opätovne so žiadosťou, či sa dovolateľ (žalobca) obrátil so žiadosťou o ustanovenie advokáta v predmetnej veci na Centrum právnej pomoci a či jeho žiadosti bolo vyhovené. Centrum právnej pomoci, kancelária Prešov listom z 11. septembra 2017 Najvyššiemu súdu SR oznámilo, že rozhodnutím Centra právnej pomoci, kancelárie Prešov, sp. zn. 2N 1772/12-3369/18-KaPO zo 17. februára 2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť 20. marca 2017, bol N.. L. X. (povinnému) odňatý nárok na poskytovanie právnej pomoci v dovolacom konaní pred súdom na základe dovolania spísaného žiadateľom podaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. decembra 2011 sp. zn. 14 CoE 81/2011. Vzhľadom na to, že dovolateľ nebol v dovolacom konaní zastúpený v zmysle § 429 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) hoci bol na odstránenie tohto procesného nedostatku vyzvaný tak Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 2 ECdo 16/2017 zo dňa 31.10.2017 dovolanie povinného odmietol podľa § 447 písm. e) CSP pre nesplnenie podmienok dovolacieho konania.

45. Súd sa stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia žalovaného a to, že z predložených dokladov žalobcom nevyplýva, že by došlo k zrušeniu alebo zmene rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 ECdo 16/2017 zo dňa 31.10.2017, v prípade ktorého je otázne, či vôbec ide o právoplatné rozhodnutie (právoplatnosť ako jedna z podmienok pre uplatnenie nároku na náhradu škody v zmysle

§ 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.), rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach č. k. 14CoE/83/2011-251 zo dňa 30.12.2011 alebo rozhodnutia Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 1 Er/2577/2001-207 zo dňa 25.03.2011 pre ich nezákonnosť. Subjektívny názor žiadateľa, že rozhodnutie je nezákonné, automaticky nezakladá objektívnu nezákonnosť rozhodnutia. Žiadateľ navyše ani nekonkretizoval, s ktorými ustanoveniami konkrétneho zákona majú byť predmetné rozhodnutia v rozpore. V zmysle uvedeného nebola splnená podmienka podľa § 6 zákona č. 514/2003 Z. z. vyžadujúca zrušenie alebo zmenu rozhodnutia, ktorým malo dôjsť ku vzniku škody, z dôvodu jeho nezákonnosti príslušným orgánom, v tomto prípade súdom. Žalobca nepreukázal splnenie základnej podmienky pre uplatnenie si nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, a to existencie rozhodnutia príslušného orgánu o zmene alebo zrušení rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2ECdo 16/2017 zo dňa 31.10.2017, rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach č. k. 14CoE/83/2011-251 zo dňa 30.12.2011 alebo rozhodnutia Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 1 Er/2577/2001-207 zo dňa 25.03.2011 pre ich nezákonnosť. Na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení, judikatúry a uvedených skutočností za to (už pri bežnom/jednoduchom právnom posúdení), že právna vec, s ktorou sa žiadateľ obrátil na centrum, je z vyššie uvedených dôvodov zrejme bezúspešná.

46. Žalobca namietal, že v jeho prípade sa nevyžaduje splnenie podmienky a to priznanie práva podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov, pretože ide o prípad hodný osobitného zreteľa. Žalobca tvrdil, že v tomto prípade bolo dovolanie odmietnuté na základe (podklade) zavádzania Najvyššieho súdu SR, klamstva a podvodu žalovaného.

47. Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 514/2003 Z. z., presnejšie k § 6, návrh zákona stanovil vo všeobecnosti tri základné podmienky, pri splnení ktorých možno uplatniť nárok na náhradu škody spôsobenej protiprávnym, resp. nezákonným rozhodnutím, a to: protiprávnosť rozhodnutia, právoplatnosť rozhodnutia a vyčerpanie opravných prostriedkov. Pokiaľ ide o požiadavku vyčerpania riadnych opravných prostriedkov podľa osobitných predpisov proti rozhodnutiu orgánu verejnej moci, ktorým mala byť škoda spôsobená, okruh riadnych opravných prostriedkov vyplýva z právnych predpisov, ktoré upravujú konanie, v ktorom bolo vydané predmetné rozhodnutie. Riadnym opravným prostriedkom sa rozumie spravidla opravný prostriedok proti neprávoplatnému rozhodnutiu orgánu verejnej moci - napríklad podľa správneho poriadku sú riadnymi opravnými prostriedkami odvolanie a rozklad. Či ide o prípad hodný osobitného zreteľa, keď sa splnenie podmienky (požiadavky) vyčerpania riadnych opravných prostriedkov podľa osobitných predpisov nevyžaduje, je vždy potrebné posúdiť s prihliadnutím na okolnosti konkrétnej právnej veci. O prípad hodný osobitného zreteľa pôjde vždy, keď osobitné právne predpisy nepripúšťajú podanie riadneho opravného prostriedku proti rozhodnutiu orgánu verejnej moci - napríklad katastrálny zákon nepripúšťa podanie riadneho opravného prostriedku proti rozhodnutiu okresného odboru, katastrálneho odboru, ktorým bol povolený vklad.

48. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na právny názor vyslovený v rozsudku NS SR sp. zn. 5Cdo 171/2009 z 29. apríla 2010:

„Zákonodarcu v ustanovení druhej vety § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov len všeobecne definoval prípady, výnimky zo splnenia povinnosti podania riadneho opravného prostriedku proti nezákonnému rozhodnutiu v prípadoch hodných osobitného zreteľa. To, čo treba chápať pod pojmom "prípady hodné osobitného zreteľa", ponechal v každej konkrétnej veci na posúdenie orgánu, ktorý rozhoduje o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Vo všeobecnosti však možno ustáliť, že by malo ísť o prípady, keď nepodanie riadneho opravného prostriedku bolo spôsobené skutkovým alebo právnym stavom, ktorý vylučoval alebo znemožňoval jeho podanie. Malo by ísť o okolnosti na strane účastníka (napr. náhla nevyhnutná hospitalizácia v zdravotníckom zariadení, obmedzenie alebo strata procesnej spôsobilosti a pod.) alebo na strane orgánu, ktorý nezákonné rozhodnutie vydal (nesprávne poučenie o možnosti podania opravného prostriedku, diskriminácia a pod.).

Medzi skutočnosťami na strane orgánu, ktorý nezákonné rozhodnutie vydal, je potrebné zaradiť aj diskriminačné správanie sa orgánu, ktorý nezákonné rozhodnutie vydal, voči účastníkovi, pri ktorom sa s touto osobou zaobchádza menej priaznivo, ako sa zaobchádza, zaobchádzalo alebo by sa mohlo zaobchádzať s inou osobou v porovnateľnej situácii. Potrebné je poukázať aj na to, že námietky dovolateľa týkajúce sa skutkového stavu veci, ktorými popiera diskriminačné správanie sa voči žalobcom v 1. a 2. rade, sú skutkového charakteru, nepodliehajú preto dovolaciemu prieskumu a navyše, presahujú rámec odvolacím súdom pripustenej dovolacej otázky.

Potrebné je poukázať aj na to, že jednou zo základných zásad správneho konania je zásada zákonnosti. Povinnosťou príslušných orgánov je teda dodržiavať všeobecne záväzné právne predpisy, a to ako hmotnoprávne, tak aj procesnoprávne, ktoré boli uverejnené v Zbierke zákonov. Záujmu zachovania právnej istoty ako imanentnej súčasť právneho štátu podľa čl. 1 ústavy nezodpovedá taký stav, ktorý by tomuto orgánu umožňoval konať podľa vlastnej úvahy a z vlastného rozhodnutia aj nad rámec zákona, ako aj iným ako zákonom ustanoveným postupom.“

49. Je nepochybné, že veta druhá § 6 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. v platnom a účinnom znení umožňuje výnimku z obligatórnej povinnosti vyčerpania riadnych opravných prostriedkov podľa osobitných predpisov. Zákonodarca tým chcel umožniť v prípadoch hodných osobitného zreteľa, uplatňovanie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (pri splnení ostatných zákonných predpokladov) aj takým poškodeným, ktorí podmienku podania riadneho opravného prostriedku proti nezákonnému rozhodnutiu nespĺnili. Z vyššie vysloveného právneho názoru Najvyššieho súdu SR vyplýva, že „prípady hodné osobitného zreteľa“ ponechal v každej konkrétnej veci na posúdenie orgánu, ktorý rozhoduje o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Podľa toho by sa vo všeobecnosti malo jednať o prípady, keď nepodanie riadneho opravného prostriedku bolo spôsobené skutkovým alebo právnym stavom, ktorý vylučoval alebo znemožňoval jeho podanie. Malo by sa jednať o okolnosti na strane účastníka (napr. náhla nevyhnutná hospitalizácia v zdravotníckom zariadení, obmedzenie alebo strata procesnej spôsobilosti a pod.) alebo na strane orgánu, ktorý nezákonné rozhodnutie vydal (nesprávne poučenie o možnosti podania opravného prostriedku, diskriminácia a pod.) V prípade žalobcu však nejde ani o jednu z týchto okolností. Je nesporné, žalobca podal dovolanie, avšak tým, že nespĺnil zákonnú podmienku a týmto je povinné právne zastúpenie v dovolacom konaní tak dovolací súd mu z tohto dôvodu dovolanie odmietol, pričom žalovaný mu v predmetnom dovolacom konaní priznal nárok na poskytovanie právnej pomoci a ustanovil advokáta, avšak žalobca ho nekontaktoval a neuzavrel s ním dohodu o poskytovaní a ani k udeleniu plnomocenstva na zastupovanie v dovolacom konaní, z ktorého dôvodu mu bol nárok na poskytovanie právnej pomoci v dovolacom konaní odňatý. Za takéhoto stavu nie je možné prisvedčiť žalobcovi, že v jeho prípade sa jedná o prípad hodný osobitného zreteľa, ktorý predstavuje výnimku z obligatórnej povinnosti vyčerpania riadnych opravných prostriedkov podľa osobitných predpisov podľa vety druhej § 6 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. v platnom a účinnom znení, nakoľko sa nejdená o okolnosti tak na jeho strane ako ani na strane orgánu, ktorý nezákonné rozhodnutie vydal, nakoľko aj tento postupoval v súlade so zákonom.

50. Súd ako nedôvodnú hodnotí námietku žalobcu, týkajúcu sa nesprávneho poučenia o prípustnosti správnej žaloby, uvedeného žalovaným v rozhodnutí, pretože zákon o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi ako špeciálny zákon vo vzťahu k správne súdnemu poriadku v ustanovení § 14 ods. 2 tohto zákona výslovne uvádza, že proti rozhodnutiu o odňatí poskytovania právnej pomoci je možné podať správnu žalobu do 15 dní odo dňa doručenia takéhoto rozhodnutia.

51. Súd uvádza na záver, že žalobu o náhradu škody spôsobenej orgánom verejnej moci nemožno považovať za akýsi opravný prostriedok proti rozhodnutiam súdu, s ktorými žalobca nesúhlasí. O nezákonnosti rozhodnutia musí podľa zákona č. 514/2003 Z. z. rozhodnúť príslušný orgán, nemôže ísť o subjektívny názor žalobcu o tom, že rozhodnutie je nezákonné. Rozhodnutie, ktorým sa žalobcovi nepriznáva nárok na právnu pomoc, neznamená, že sa mu bráni v uplatňovaní jeho práv na súde, ale len to, že mu trovy advokáta neuhradí štát zo štátneho rozpočtu, ale musí si ich uhradiť sám z vlastných zdrojov. Aj v Ústave SR (čl. 46 ods. 4) je uvedené, že zákon ustanoví podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane, čo znamená, že toto právo je viazané na určité podmienky a nie je neobmedzené.

52. Z vyššie uvedených dôvodov, súd po dôkladnom zvážení všetkých vyššie uvedených skutočností a na ich základe v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami podľa § 190 SSP žalobu ako nedôvodnú zamietol.

53. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 SSP, v zmysle ktorých účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca nemal v konaní úspech celkom ani sčasti a žalovanému voči žalobcovi nevznikli dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať na Krajskom súde v Košiciach v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva a návrh výroku rozhodnutia.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 odsek 1 písm. g) až i) Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom, ak nemá sám vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.